

Ugnyje išbandytas auksas

"Aš jums patariu pirkti iš manęs ugnyje išbandytą auksą, kad būtumėte turtingi".

Apreiškimo 3, 18.

Per beveik du tūkstančius metų nuo Jėzaus mirties ir prisikėlimo mūsų Dangiškasis Tėvas kvietė ypatingą krikščionių klasę, kurie norėtų dalyvauti laiminant nuodėmės ligotą ir mirštančią žmonijos šeimą būsimoje Kristaus šlovingoje karalystėje. Šios pamokos įžanginėje Raštų ištraukoje mūsų prisikėlęs Viešpats ypatingu būdu kalba apie šią išskirtinę savo ištikimųjų sekėjų klasę - tuos, kurie išsiugdo charakterį, vertinamą kaip "ugnyje išbandytas auksas".

Per Jono Apreiškėjo raštus paaiškėja, kad po to, kai šie mūsų Viešpaties Jėzaus sekėjai buvo pašaukti iš pasaulio, jie taip pat turi būti apvalyti, išgryninti ir priderinti prie Jo paties charakterio atvaizdo. Kad padėtų jiems tai padaryti, Jis suteiks jiems keletą labai svarbių dvasinių dovanų, kurių jiems prireiks, kad būtų ištikimi. Mūsų įžanginėje eilutėje toliau sakoma, kad jie turi apsigilinti "baltais drabužiais, kad būtumėte apsirengę ir kad

nepasirodytų jūsų nuogumo gėda; ir patepkite akis akių tepalu, kad matytumėte".

Labai vertinami

Šiandien auksas yra vienas iš trijų labiausiai vertinamų egzistuojančių metalų, o Biblijos laikais jis buvo pats vertingiausias. Paprastai jo randama nedideli kiekiai, todėl jis labai retas. Auksas yra pirmasis Biblijoje paminėtas metalas, jis siejamas su vardu Pison - reiškia "padidėjimas", viena iš keturių upės, ištekęjusios iš Edeno sodo, dalių. Upė šulinys simbolizuoja žmonių giminę, iš kurios bus išrinkta ypatinga klasė, kuriai atstovaus Pison, pirmasis paminėtas Edeno upės padalinys. Iš Šventojo Rašto įrašų skaitome: "Iš Edeno žemės tekėjo upė, kuri laistė sodą, o paskui dalijosi į keturias atšakas. Pirmoji atšaka, vadinama Pisonu, tekėjo aplink visą Havilos žemę, kur randamas auksas. To krašto auksas yra nepaprastai grynas; ten taip pat randama aromatinės dervos ir onikso akmenys". - Pradžios 2:10-12

Auksas labai vertinamas ne tik dėl savo retumo, bet ir dėl to, kad pasižymi ilgalaikiu patvarumu ir grožiu. Senovėje jis buvo pripažįstamas kaip turtingumo ir žinomumo matas dar prieš Abraomo vardo pakeitimą. "Abromas buvo labai turtingas gyvuliais, sidabru ir auksu". (Pr 13, 2). Per amžius,

net iki šių dienų, auksas buvo labai ieškomas ir net tarsi kaupiamas. Tačiau Raštai pranašauja, kad ateis laikas, kai šis sukauptas turtas taps nebereikalingas, o dabartinis pasaulis ir jo blogos institucijos žlugs. Jokūbas rašė: "Dabar klausykite, turtuoliai, verkite ir dejuokite dėl jus užgriūsančio vargo. Jūsų turtai supuvo, o kandys suėdė jūsų drabužius. Jūsų auksas ir sidabras surūdijo. Jų korozija liudys prieš jus ir suės jūsų kūną kaip ugnis. Jūs kaupėte turtus paskutinėmis dienomis". - Jokūbo 5:1-3

Dėl savo spalvos, blizgesio ir atsparumo oksidacijai bei blukimui auksas ypač naudingas įvairių rūšių papuošalams ir ornamentams gaminti. "Tavo skruostus puošia brangakmenių eilės, tavo kaklą - auksinės grandinėlės". (Giesmių giesmės 1, 10). Kadangi auksas yra stabilesnis ir nekintamesnis už kitus metalus, jis buvo naudojamas kaip standartinė mainų ir prekybos priemonė tarp tautų ir žmonių.

Dieviškoji prigimtis

Dėl savo retumo ir didelės vertės auksas Šventajame Rašte naudojamas Kristaus nuotakos dvasiniam paveldėjimui aukščiausiam iš visų gyvenimo lygmenų - dieviškojoje prigimtyje - iliustruoti. (2 Pt 1, 4). Mūsų pristatoma Raštų ištrauka paimta iš Viešpaties žinios paskutinei iš septynių Apreiškimo knygos bažnyčių. Šis įkvepiantis pažadas

2025 m. rugpjūčio mėn.

skambėjo taip: "Tam, kuris nugali, duosiu sėdėti su manimi mano soste, kaip ir aš nugalėjau ir esu pasodintas su savo Tėvu Jo soste". (Apriškimo 3, 21). Ištikimi krikščionys dalysis dieviškąja prigimtimi kaip "Kristaus" nariai ir yra vaizduojami sėdintys Mesijo soste būsimoje dangaus karalystėje. Jėzus pažadėjo: "Aš jums skiriu karalystę, kaip mano Tėvas man paskyrė". - Luko 22, 29.

Kristaus nuotaka

Senajo Testamento būsimųjų įvykių pranašystėje Rebeka, Izaoko nuotaka, simbolizuoja Kristaus nuotaką, kurią sudaro Jo ištikimi sekėjai. (Žr. Pradžios knygos 24 skyrių). Kad tai iliustruotų, jai buvo įteiktos aukso dovanos, kurios vaizdavo nuostabius pažadus dangiškojo Tėvo, ieškančio nuotakos savo mylimam Sūnui, mūsų Viešpačiui Jėzui. Rebeka savo noru paliko tėvo namus ir leidosi į sunkią kelionę, kuri žymėjo jos įsipareigojimą susitikti su būsimu vyru Izaoku, kuris savo ruožtu atstovavo mūsų Viešpačiui Jėzui. "Kai kupranugariai baigė gerti, vyras [Izaoko tarnas] paėmė auksinį auskarą, sveriantį pusę šekelio, ir dvi apyrankes jos [Rebekos] rankoms, sveriančias dešimt šekelių aukso". - Pradžios 24:22

Psalmių knygoje yra būsimos santuokos ceremonijos iliustracija, kurioje Kristaus nuotaka aprenčiama auksu. Aukšas tarnauja jos dvasiniam

atlygiui į dieviškąją gyvenimo plotmę iliustruoti. Kalbėdamas apie šį nuostabiausią palikimą, psalmininkas rašė: "Karalių dukterys buvo tarp tavo garbingų moterų; tavo dešinėje stovėjo auksu pasidabinusi Ofyro karalienė". (Ps 45, 9). Karalienė išsiskyrė iš savo bendražygių, kitų garbingų moterų, dėl savo ištikimybės Viešpačiui, už kurio ketino ištekti, ir dėl to, kad jos charakteris buvo apdovanotas tiesos ir teismo principais. Iš tos pačios psalmės skaitome: "Tavo sostas, o Dieve, truks per amžių amžius; teisingumo skeptras bus Tavo karalystės skeptras. Tu myli teisingumą ir nekenti nedorybės; todėl Dievas, tavo Dievas, tave iškelė aukščiau už tavo bendražygius, patepdamas tave džiaugsmo aliejumi". - 6, 7 eilutės

Nuoroda į Ofirą nurodo vietą, garsėjančią kaip daugybės aukščiausios kokybės aukso šaltinį. Taigi, kaip tęsia psalmininkas, "karaliaus duktė viduje visa šlovinga: jos drabužiai iš kalto aukso. Ji bus atvesta pas karalių su siuvinėtais drabužiais". - Psalmių 45:13, 14

Dangiškasis miestas

Kalbėdamas apie būsimą Kristaus nuotaką, mūsų Viešpats Jėzus skelbė: "Tu esi pasaulio šviesa. Miesto, kuris stovi ant kalvos, neįmanoma paslėpti". (Mt 5, 14). Paskutinėje Jo žinioje ištikimiams Kristaus nuotakos nariams mums suteikiama galimybė

2025 m. rugpjūčio mėn.

pažvelgti į dangiškąjį miestą. "Aš, Jonas, mačiau šventąjį miestą, naująją Jeruzalę, nusileidžiančią nuo Dievo iš dangaus, pasiruošusią kaip nuotaka, pasipuošusi savo vyru". (Apreiškimo 21, 2). Vėliau tame pačiame skyriuje Jonas simboline kalba aprašė pasipuošusį Kristų šlovėje. "Jis nunešė mane dvasioje ant didelio ir aukšto kalno ir parodė man tą didįjį miestą, šventąją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, turinčią Dievo šlovę, o jos šviesa buvo kaip brangiausias akmuo, kaip jaspio akmuo, skaidrus kaip krištolas." - 10, 11 eilutės

Kaip auksas buvo siejamas su dangiškąja Kristaus nuotaka, taip ir dangiškasis miestas buvo laikomas dieviška institucija. "Jo sienų statyba buvo iš jaspio, o miestas - iš gryo aukso, kaip skaidrus stiklas. O miesto sienos pamatai buvo išpuošti visokiais brangakmeniais. ... Dvylika vartų buvo dvylika perlų, kiekvieni vartai padaryti iš vieno perlo. Didžioji miesto gatvė buvo iš aukso, gryo kaip skaidrus stiklas.". (18-21 eilutės). Taigi Dievo miestas simbolizuoja pašlovintą Kristų, kuris buvo ruošiamas dalyvauti valdant tautas. Dangiškasis miestas bus palaiminimų centras visoms žemės šeimoms valdant šlovingai būsimai Kristaus karalystei. - Pradžios 22:18; Apaštalų darbų 3:25

Senosios tvarkos išnykimas

Dabar gyvename paskutiniaisiais šio "dabartinio blogio pasaulio" metais ir paskirtu mūsų Viešpaties pažadėto sugrįžimo laiku. (Galatams 1, 4). Tiems, kurie atsiliepė į dangiškąjį pašaukimą Kristuje Jėzuje, tai turėjo būti ypatingas išbandymų ir išbandymų metas. Iš pranašų Malachijo žodžių skaitome: „Kas gali ištverti Jo atėjimo dieną ir kas atsilaikys, kai Jis pasirodys, nes Jis yra tarsi rafinavimo ugnis ir kaip stiprus muilas, balinantis drabužius: Jis sėdės kaip sidabro grynintojas ir valytojas, ir jis išgrynins Levio sūnus, išvalys juos kaip auksą ir sidabrą, kad jie atnašautų Viešpačiui teisumo auką". - Malachijo 3:2, 2, 3

Matome, kad senoji pasaulio socialinė tvarka, kuri buvo įtvirtinta savanaudiškumo ir puikybės pagrindu, praeina ruošiantis ateinančiai Kristaus karalystei. Kaip šio sukrėtimo tarp tautų įrodymą Lukas užrašė Jėzaus žodžius: "Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje - tautų vargas ir sumaištis; jūra ir bangos šėls; žmonių širdys palūš iš baimės ir žiūrėdamos į tai, kas ateis žemėje, nes dangaus galybės bus sukrėstos. Tada jie pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su galybe ir didžia šlove". - Luko 21, 25-27

Šiandien aplink save matome pranašautą "tautų vargą, kupiną sumaišties", be jokio akivaizdaus
2025 m. rugpjūčio mėn.

sprendimo ar išsigelbėjimo būdo. Savanaudiškumas, neapykanta, išdidumas ir agresijos dvasia lėmė žiaurių ir galingų tironijų sukūrimą. Nuodėmė, korupcija ir neteisingumas neabejotinai atnešė baisių padarinių. Dabar žmogus turi ginklų, kuriais gali save sunaikinti kelis kartus. Tačiau nuostabūs Dievo pažadai mus užtikrina, kad žmonių giminei nebus leista sunaikinti savęs. Raštai moko, kad žmogaus savanaudiškumas galiausiai privestų prie savęs sunaikinimo, jei jo nesustabdytų dieviškoji galia ir įsikišimas. Jėzus kalbėjo apie šį baisų laiką ir didelę nelaimę, į kurią dabar juda pasaulis. Jis sakė: "Jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, joks kūnas nebūtų išgelbėtas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos". (Mato 24, 22). Kristus ir Jo Bažnyčia karalystės galybėje ir šlovėje įsikiš tinkamu laiku ir tada pradės žmonijos palaiminimo ir sugrąžinimo pas Dievą darbą.

Dejuojanti kūrinija

Vargšė dejuojanti žmonijos kūrinija bus išgelbėta nuo savo egoistinės ir išdidžios beprotybės. Visos nacionalinės ir tarptautinės problemos bus išspręstos valdant Kristaus karalystei. Mums pažadėta, kad tada iš žemės bus pašalinta visa neteisybė: „Ir Dievas nušluostys visas ašaras nuo jų akių, ir nebebus daugiau mirties, nei liūdesio, nei verksmo, nei

skausmo, nes ankstesni dalykai praėjo. Ir sėdintysis soste tarė: 'Štai aš visa darau nauja'. Jis man tarė: "Rašyk, nes šitie žodžiai yra tikri ir ištikimi". - Apreiškimo 21:4,5

Laikotarpis, kuriuo dabar gyvename, yra beveik dviejų tūkstančių metų, per kuriuos ištikimi Jėzaus sekėjai priėmė dangiškojo pašaukimo kvietimą, kulminacija. Taigi esame arti "avinėlio vedybų" meto. Skaitome: "Džiaukimės ir linksminkimės, atiduokime jam garbę, nes atėjo Avinėlio vestuvės, ir jo žmona pasiruošė. Jai buvo leista apsivilkti švariais ir baltais drobiniais drabužiais, nes drobiniai drabužiai - tai šventųjų teisumas. Ir jis man sako: ... Tai yra tikri Dievo žodžiai". - Apreiškimo 19:7-9

Tikėjimo išbandymas

Besibaigiantis šio amžiaus laikotarpis yra ypatingo Viešpaties tautos išbandymo metas, ir kiekvieno Kristaus nario tikėjimas yra išgryninamas, apvalomas ir patikrinamas. Jonas užrašė šiuos pranašiškus žodžius apie šį laiką: Jono žodžiai: "Ateis didžioji Jo rūstybės diena, ir kas galės atsilaikyti?" (Apreiškimo 6, 17). Dabar esame liudininkai, kad sparčiai artėja visų dabartinių žemėje veikiančių institucijų žlugimas.

Jėzus sakė: "Taip pat ir jūs, matydami, kad tai vyksta, žinokite, jog Dievo karalystė arti. Iš tiesų

sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, kol visa tai neįvyks. Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai niekada nepraeis. Būkite atsargūs, nes kitaip jūsų širdys bus prislėgtos linksmybių, girtuokliavimo ir gyvenimo rūpesčių, ir ta diena užklups jus staiga kaip spąstai. Juk ji ateis ant visų gyvenančių visoje žemėje. Visada budėkite ir melskitės, kad išvengtumėte viso to, kas netrukus įvyks, ir kad galėtumėte atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje".
- Lk 21, 31-36

Tikėjimas ir darbai

Visada buvo tiesa, kad tie, kurie priėmė dangiškąjį pašaukimą į bendrą su Kristumi įpėdinystę, bus nuodugniai išbandyti. Kiekvienas turi tvirtai laikytis tikėjimo šventuoju Dievo žodžiu. "Būkite budrūs, tvirtai laikykitės tikėjimo, būkite drąsūs, būkite stiprūs". (1 Korintiečiams 16,13). Jei mumyse bus išugdytas tinkamas tikėjimo laipsnis, jis tikrai pasireikš duodamas vaisių. Tie, kurie galbūt turi tik tam tikrą tikėjimo laipsnį, dar nepadarė pažangos, paversdami jį gyvu tikėjimu. Todėl apaštalas Jokūbas klausia: „Kokia nauda, brangūs broliai ir seserys, jei sakote, kad turite tikėjimą, bet nerodote jo darbais? Ar toks tikėjimas gali ką nors išgelbėti? ... Taigi matote, kad vien tikėjimo nepakanka. Jei jis nesukelia gerų veiksmų, jis yra negyvas ir

nenaudingas. Taip, žmogus gali sakyti: Tu turi tikėjimą, aš turiu veiksmus. Parodyk man savo tikėjimą be veiksmų, o aš tau parodysiu savo tikėjimą veiksmais". - Jokūbo 2:14, 17, 18

Mūsų tikėjimas ir visa mūsų asmeninė būtis dabar yra ypač išbandyta, todėl Viešpats mus ragina: "Būkite ištikimi iki mirties". (Apr 2, 10). Kiekvieno būsimosios Kristaus nuotakos nario ištikimybė iki mirties reiškia paveldėjimą su Juo šlovėje ir nuostabų pažadą kartu su Juo dalyvauti laiminant visas žemės gimines. Tai pati didingiausia dovana, kokios tik galime tikėtis, ir verta stengtis ją pasiekti bei jai pasiruoti. Mūsų Viešpats prašo mūsų ištikimybės. Jis trokšta iš mūsų išvalyti viską, kas yra nuodėmės, įskaitant savanaudiškumą ir visus kūno darbus. - Galatams 5:19-21; 1 Korintiečiams 5:7,8; 2 Timotiejui 2:21

Nors darbai yra labai svarbūs, jie visada turi atspindėti krikščionio tikėjimo pagrindą. Tas, kurio gyvenimas nėra visiškai suderintas su tikėjimu, daro jam gėdą, o toks tikėjimas yra miręs. Jokūbas rašė: „Argi neprisimenate, kad mūsų protėvis Abraomas savo darbais parodė, jog yra teisus prieš Dievą, kai paaukojo ant aukuro savo sūnų Izaoką? Matote, jo tikėjimas ir veiksmai veikė kartu. Jo veiksmai padarė jo tikėjimą pilnatvišką. Taip ir įvyko, kaip parašyta Raštuose: Abraomas įtikėjo Dievą, ir Dievas dėl jo tikėjimo laikė jį teisiu. Jis netgi buvo pavadintas Dievo

2025 m. rugpjūčio mėn.

draugu. Taigi matote, kad esame teisūs prieš Dievą, parodo tai, ką darome, o ne vien tik tikėjimas. Kitas pavyzdys - prostitutė Rahaba. Ji savo veiksmais parodė, kad yra teisi prieš Dievą, kai paslėpė tuos pasiuntinius ir saugiai juos išsiuntė kitu keliu. Kaip kūnas be kvėpavimo yra negyvas, taip ir tikėjimas be gerų darbų yra negyvas". - Jokūbo 2:21-26

Jei Abraomas ir kiti tikėjimo didvyriai būtų tik aptarinėję savo tikėjimą tarpusavyje, jie niekada nebūtų tapę tikėjimo didvyriais ir nebūtų gavę geros žinios per tikėjimą. Šventasis Raštas atskleidžia, kad jie gyveno tikėjimu, o jų darbai atitiko tikėjimą. Taip jų tikėjimas buvo papildytas jų darbais. Mūsų tikėjimas taip pat turi būti gyvas, aktyvus ir veikti mummyse meile. - Galatams 5,6; Efeziečiams 6,23

Meilės ženklas

Meilės požymio ugdymas taip pat turi būti pabrėžiamas, nors jis neužima kitų svarbių veiksmų vietos dangiškąjį pašaukimą priėmusių žmonių gyvenime. Pavyzdžiui, meilė negali pakeisti doktrinos, tačiau ji padeda mums tinkamai naudotis doktrina. Meilė negali pakeisti tikėjimo ar veiklos Viešpaties vardu, tačiau ji yra vienintelis Dievui priimtinas tikėjimo ir tarnystės motyvas.

Kol laikomės vienos dvasios, vienos minties ir bendradarbiaujame su kitais panašaus brangaus tikėjimo žmonėmis, turime mylėti vieni kitus "tyra širdimi karštai". (1 Pt 1, 22). Turime skatinti vieni kitus "mylėti ir daryti gerus darbus" ir vengti kiekvieno žodžio bei veiksmo, galinčio kurstyti nesusipratimus ar nesantaiką. (Hebrajams 10, 24). Tikėjimas ir meilė turi eiti koja kojon. Jei tvirtai stovime tikėjime ir esame gaivinami meilės, esame "saugomi Dievo galybės". - 1 Petro 1, 5.

Daugelio meilė gali "atšalti", tačiau mūsų meilė kitiems, kai tvirtai stovime tikėjime, turi išlikti karšta, net jei kai kurie ją atstumia. (Mato 24,12). Jei esame įžeidinėjami ar niekinami, turime žiūrėti, kad neatsilygintume už tai. Kai esame persekiojami, niekada neprisidėkime prie persekiotojų gretų. (1 Petro 2, 21-23). Mums reikia stipraus tikėjimo ir vis daugiau meilės kupinos šventumo dvasios. Tai turėtų būti mūsų nuoširdus troškimas ir karšta malda. Brangus Dievo žodis yra tvirtas pagrindas mūsų tikėjimui, o mūsų tikėjimas turi būti toks, kuris veikia meile. - Galatams 5,6

Tvirtas tikėjimas

Turime išverti išbandymus ir tvirtai stovėti, kol mūsų mylimas Viešpats toliau mus tobulina, valo ir švarina, kad galėtume Jam atnašauti mums priimtina auką. Tai reiškia, kad kasdien turėsime imti savo

2025 m. rugpjūčio mėn.

kryžių ir sekti paskui Jį. (Luko 9, 23). Be to, reikės "laukti tos palaimintos vilties ir šlovingo pasirodymo didžiojo Dievo ir mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, kuris atidavė save už mus, kad atpirktų mus iš bet kokios neteisybės ir apvalytų sau ypatingą tautą, uolią geriems darbams". (Tit 2, 13. 14). Mylimasis grynintojas maloningai dirba su mumis, ir mes turime noriai paklusti šiam darbui. Mums visiems reikia rafinavimo ir apvalymo dėl nuodegų, kurios būdingos mūsų moliniam, kūniškam indui, kuriame yra mūsų dvasinis lobs - kaip ugnyje išbandytas auksas. - 2 Korintiečiams 4,7

Psalmininkas ištara: "Viešpatie, išgirsk mano balsą. Tegul Tavo ausys bus atidžios mano gailestingumo šauksmui. Jei Tu, Viešpatie, saugotum nuodėmių registrą, Viešpatie, kas galėtų atsilaikyti? Bet pas Tave yra atleidimas, kad galėtume su pagarba Tau tarnauti. Aš laikiu Viešpaties, visa mano būtybė laukia, į Jo žodį sudedu savo viltį." (Ps 130, 2-5)

Visoje savo piligriminėje kelionėje be Kristaus teisumo dangiškojo drabužio, dengiančio mūsų teisumą, negalėtume turėti jokios padėties prieš dangiškąjį Tėvą. "Aš labai džiaugsiuosi VIEŠPATYJE, mano siela džiūgaus mano Dieve, nes Jis ap rengė mane išgelbėjimo drabužiais, pridengė mane teisumo apsiaustu, kaip jaunikis puošiasi

papuošalais ir kaip nuotaka savo brangenybėmis". - Izaijo 61,10

Laiške broliams Romoje apaštalas Paulius sakė, kad rašo tiems, "kurie kantriai tęsdami gerus darbus siekia šlovės, garbės ir nemirtingumo". (Romiečiams 2, 7). Bažnyčiai Galatijoje jis sakė: "Neužsisklęskime gerai darydami, nes tinkamu laiku pjausime, jei nenusiminsime". (Galatams 6, 9). Mūsų Viešpats niekada mūsų nepaliks ir neapleis, Jis su meile trokšta, kad būtume panašūs į Jį ir atspindėtume Jo atvaizdą. (Hebrajams 13, 5). Mums tenka drąsiai pakelti Jo apvalymą ir apvalymą.

Kaip pažymėta ankstesnėse eilutėse, mes neturime "pavargti gerai darydami" ir turime atsiminti, kad mūsų išbandymas yra ne tik gerai daryti, bet ir "kantriai ištverti gerai darant". Taip pat turime apsisivilti "visa Dievo ginkluote", kad galėtume atsilaikyti šią "piktą dieną". - Efeziečiams 6,13

Brangiau už auksą

Apaštalas Petras atkreipia mūsų dėmesį į "išrinktųjų" klasę, kurią simbolizuoja auksas, šiuo metu ypač išgrynintas. Kalbėdamas apie Kristaus klasę, jis paaiškina jų ypatingą pašaukimą: "Išrinktieji pagal Dievo Tėvo išankstinį žinojimą, per Dvasios pašventinimą, į paklusnumą ir apšlakstymą Jėzaus Kristaus krauju: Malonė jums ir ramybė". - 1 Petro 1,2

Toliau apaštalas tęsia: "Tebūna palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, kuris pagal savo gausų gailestingumą atgimdė mus gyvai vilčiai per Jėzaus Kristaus prisikėlimą iš numirusių, į neperkeičiamą, nesuteptą ir nenykstantį paveldą, saugomą danguje jums, kurie Dievo galia tikėjimu esate saugomi išganymui, pasirengusiam apsireikšti paskutiniuoju laiku. Tuo jūs labai džiaugiatės, nors dabar kurį laiką, jei reikia, esate prislėgti įvairių pagundų [graikiškai: išbandymų]". Petras baigia sakydamas, kad mūsų tikėjimo išbandymai yra tarsi ugnyje išbandytas auksas: "Jūsų tikėjimo išmėginimas, kuris yra daug brangesnis už pražuvusį auksą, nors ir išbandytas ugnimi, gali būti rastas šlovei, garbei ir šlovei Jėzaus Kristaus pasirodymo metu". - 3-7 eilutės

Tebūnie tai mūsų liudijimas: "Jis žino, koku keliu einu: kai mane išbandys, išeisiu kaip auksas". - Jobo 23,10